

kun en Forening, paa hvis Regnskaber det fremtræder særlig klart og tydeligt. Vi have nu for Sparekasserne faaet en ensartet Maade at aflægge Regnskaberne paa, og det forekommer mig at være ønskeligt, at vi faa en lignende Ensartethed med Hensyn til Kreditforeningerne, thi det bliver lidt vanskeligt at foretage Sammenligninger, naar der ikke er gaaet ud fra det samme Grundlag.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede første Laler, det ærede 1ste Medlem for 7de Kres (Steel) tillagde det særlig Bægt, at her var Tale om ikke amortisable Laan, og det er ganske rigtig set. Det ærede Medlem oversaa ikke, at der ogsaa er Tale om amortisable Laan, men det er ganske rigtigt, at det er Hovedsagen, at det drejer sig om ikke amortisable Laan. Den anden Laler, der tog Ordet, den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kres (Mourier-Petersen), tillagde det særlig Bægt, at man kan komme til rigtigere Regler for Taksationerne, det vil sige rigtige og solide Regler for Ublaenene, det er ogsaa ganske rigtig, at det Kendemærke, hvormed denne Forening fremtraadte over for Ministeriet, er, at man vil sætte strengere og haardere Vilkaar for Laanene og give mindre Laan. Men skal jeg nævne Hovedformaalet for Foreningen, som jeg tror, at man vil vedkende sig, er det at yde uopsigelige Laan i en Ejendom mod utvivlsom Sikkerhed. Hvis Andragerne havde undladt at optage Bestemmelse om, at Laanene til Dels kunne være amortisable, vilde dette være fremtraadt klarere, og jeg vil tilstaa, at det for mig er tvivlsomt, om det er et heldigt Tillæg. Meningen med den Kreditforening, som der her er Tale om at begunstige, er jo at give Laan indtil en Tredjedel af Taksationsværdien, der absolut ikke amortiseres, men man vil gaa videre og tillægge endnu en Sjettedel, altsaa gaa ud til Halvdelen, saaledes at den tillagte Sjettedel er amortisabel. Om det vil faa nogen Betydning, at man giver dette Tillæg af en Sjettedel, ved jeg ikke, og det kan man ikke vide, men Grunden, hvorfor man har holdt paa at faa dette Spørgsmaal draget frem, er ikke blot, at det er et gammelt Spørgsmaal at danne Kreditforeninger med ikke amortisable Laan, men ogsaa, at det er i høj Grad betimeligt at rejse dette Spørgsmaal, thi som den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kres (Th. Nielsen) meget rigtig saade: Praksis gaar i den Retning, at naar Laanet i Kreditforeningen er nedbragt til en Tredjedel, gaar man gerne ind i en anden Serie eller tager nyt Laan. Altsaa det Spørgsmaal,

om man kan have en Tredjedel som fast Kreditforeningslaan, fortjener Overvejelse. Det er et Principspørgsmaal, og deraf følger da, at naar man overhovedet har optaget dette Princip og godkendt det for en Kreditforening, maa det med Nødvendighed tages under Overvejelse, om det ikke maa anerkendes ogsaa for andre Kreditforeninger. Hertil skal jeg sige, at jo mere man kan komme til Laan af en Tredjedel af Værdi summen, som ikke ere amortisable, og jo mindre man vil yde Laan der udover, desto nærmere vil man være ved at naa Maalet. Altsaa Formaalet er at begunstige en Kreditforening, der sætter strengere Vilkaar for sine Laan og gør disse ikkeamortisable. Derved at Laanene ikke ere amortisable naas en anden Fordel, nemlig at man med Sikkerhed kan anlægge Midler i disse Kreditforeningsobligationer og opnaa at faa dem indskrebnne eller paa anden Maade unddragne Omkostningen. Det er noget, hvortil der i ikke ringe Grad er Trang her til Lands. Vi kende hidtil vistnok kun et af den Slags Papirer, nemlig Kreditkassen for København, som jo ogsaa nærmest er en Kreditforening. Det har for mig været et Hovedsynspunkt, men for mig er det ikke Hovedspørgsmaalet, hvor man sætter Grænsen, om man tager de store eller de mindre Ejendomme, eller man siger: De og de Tønder Hartkorn sætte vi som Minimum eller Maximum. I den Henseende tror jeg i alt Fald fra Administrationens Synspunkt, at det vil være rigtigt at overlade til dem, der andrage, at træffe i alt Fald foreløbig Bestemmelse. — Endnu skal jeg give den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kres (Oct. Hansen) Ret i, at Bemærkningerne til Lovforslaget ere noget knappe. Det ærede Medlem kunde ogsaa sige, at selve Lovforslaget er noget knapt. Den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kres (Th. Nielsen) har jo imidlertid ganske rigtig gjort opmærksom paa, at det er det sædvanlige. Det sædvanlige er i lige Lovforslag kun at give de høist fornødne Bestemmelser, og at lægge væsentlig Bægt paa de Statutter, der ønskes approberede. Her er man gaaet den Vej, at det er forudsat i Anmærkningerne, at Ublaaset til Statutterne, som jeg er i Besiddelse af, vil blive Nøgledagen tilfattet; jeg har nemlig tænkt mig Sagen behandlet i Udvalg; den trænger ganske vist til Underøvelse, blandt andet, fordi det er et Principspørgsmaal. Nu kan man spørge, hvorfor bilægger Ministeren ikke straks disse Statutter ved Lovforslaget, og jeg skal sige min Grund dertil. De Statutter, der ere fremsendte, ere Andragerens Statutter; Ministeren er ingenlunde bunden og vil in-